

sig gøre at tage ét jordstykke eller én ejendom ud, hvorfor kan det så ikke lade sig gøre at tage endnu en ejendom ud?

Det har så været diskuteret meget i dag, og igen er det jo Det Konservative Folkeparti, der vælger at være den, der skal forsvare denne sag. Det må være rart at være socialdemokrat og kunne sidde tilbagelænet i salen og lade Det Konservative Folkeparti tage øretæverne for det, den socialdemokratiske styrede regering har lavet af elendigheder.

Men hvorom alting er, så hævdes det nu, at der ikke er nogen grund til at lade det afgøre ved domstolene, for når Kammeradvokaten udtaler sig, som Kammeradvokaten har gjort, er der jo ingen grund til at ulejlige domstolene. Det ville bare trække sagen ud, som fru Pia Christmas-Møller beskrev det for Folketinget.

Men der er jo bare det ved det, at denne sag er meget usædvanlig, for allerede i december måned var finansministerens melding til Folketinget jo, at finansministeren ikke var interesseret i en retssag, for finansministeren var på daværende tidspunkt parat til at skrive checken. Det er finansministeren også i dag. Det er bare en lidt mindre check, eller måske bliver det to checks, eller hvordan det nu kommer til at forløbe.

Så det er klart, at en eventuel retssag er en lidt absurd forestilling, for finansministeren og overborgmesteren på Københavns Rådhus, som er de to parter i sagen, er helt enige om, hvordan det her skal være: De er enige om at blokke statskatterne for ca. 300 mio. kr.

Så den krænkede part er ikke finansministeren, og udelukkende derfor er sådan en retssag selvfølgelig en lidt speciel situation. Ikke desto mindre er der jo meget belæg for at sige, at der er begrundet tvivl i denne sag, og så burde den tvivl komme skatteyderne til gode.

Så er spørgsmålet selvfølgelig, hvordan vi kommer ud af denne sag. SF foreslår, at ejendommene skal overtages af staten til handelsværdien.

Men så kan man stille dette spørgsmål: Hvorfor skal staten overhovedet involveres i det her? Så kan Københavns Kommune jo bare selv afhænde dem til handelsværdien, og så er der ingen grund til at have to gange handelsomkostninger og papirbesvær ud af det.

Hvorfor skal det forbi boligministeren? Hvorfor skal boligministeren – som har været så flink at være til stede her under hele forhandlingen – også ulejliges med handelen? Nu har boligmini-

steren måttet ulejliges to gange med et aktstykke, og det er der jo ingen grund til.

Så lad dog Københavns Kommune sælge ejendommene, og lad os så få gjort op, hvad der mangler. Og så er det, at vi i hvert fald i Fremskridtspartiet siger, at så må finansministeren komme til Folketinget og sige: Der mangler nogle penge, og jeg har indgået en aftale med Københavns Kommune om at donere pengene.

Jeg kan forstå på CD, at de synes, at der så skal fyldes op med andre ejendomme. Det har vi ikke noget at indvende imod.

Jeg kan forstå på SF, at SF bare ønsker, at der udstedes en check på det manglende beløb. Det kan vi ikke anbefale.

Men den løsning, der nu bliver valgt, er under ingen omstændigheder en tilfredsstillende løsning, for i al evighed vil man kunne kigge i bakspejlet og se tilbage på den sag og spørge: Hvad var det egentlig for noget underligt noget, man gennemførte dér i 1995-96? Hvorfor skulle staten overtage et parkeringsanlæg på Israels Plads, og hvorfor skulle staten have et parkeringsanlæg ved en busholdeplads ude på Irlandsvej, osv.? Og dér er forklaringen på det ene og alene, at man med dette lille figenblad søgte at skjule en overførsel af nogle penge til Københavns Kommune, og det burde man åbent og ærligt have sagt fra starten. Så havde vi sluppet for denne lange behandling af denne sag.

Men jeg synes også, finansministeren har et forklaringsproblem over for Folketinget: Hvorfor skal det være Folketinget og Folketingets Finansudvalg, der skal trække og slæbe hver eneste oplysning ud af finansministeren? Hvorfor lever finansministeren ikke op til ministeransvarlighedslovens klare formulering om, at ministeren af egen drift skal give Folketinget fyldestgørende oplysninger?

Folketinget har ikke fået fyldestgørende og udtømmende oplysninger om denne sag. Vi har udelukkende fået oplysningerne, fordi vi selv har trukket dem ud. Og at Finansministeriet var lidt irriteret over, at Folketinget bad om oplysningerne, og så modvilligt afgav dem, er ikke en måde at behandle Folketinget på, slet ikke i et tilfælde, hvor finansministeren har en rigtig dårlig sag at forsvare, fordi den aftale, der blev indgået, var en rigtig dårlig aftale, hvilket flere ordførere har været inde på.

Jeg skal til slut sige, at Fremskridtspartiet selvfølgelig støtter det forslag, vi selv har fremsat, og at vi til gengæld ikke kan støtte det forslag, SF har fremsat.